

Dosarul nr. 2ri-352/16

Instanța de fond: CA Chișinău – M. Moraru

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

judcători

Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd recursul declarat de către Anatolie Culicov în pricina civilă la cererea introductivă înaintată de către Anatolie Culicov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Parșe – Tutun” privind intentarea procesului de insolabilitate,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, prin care s-a respins cererea introductivă depusă de Anatolie Culicov,

C O N S T A T Ă :

La 25 august 2016 Anatolie Culicov s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă împotriva SRL „Parșe – Tutun” privind intentarea procesului de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016 cererea introductivă a fost admisă spre examinare și în scopul prevenirii modificărilor stării bunurilor debitorului SRL „Parșe – Tutun” în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile Legii insolabilității. În calitate de administrator provizoriu a fost numit ÎI “Panciuc Adrian” (f.d. 23 – 24 vol. I).

Ulterior, prin hotărârea din 24 octombrie 2016 Curtea de Apel Chișinău a respins cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Parșe – Tutun”. S-a anulat măsurile de asigurare instituite prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016 față de SRL „Parșe – Tutun” (f.d. 245 – 249 vol. I).

La 15 noiembrie 2016 Anatolie Culicov a depus cerere de recurs, solicitând casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii introductive (f.d. 263 – 268 vol. I).

În motivarea recursului înaintat recurentul a invocat că instanța de insolabilitate nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a pricinii, concluziile instanței vin în contradicție cu materialele pricinii.

La 13 decembrie 2016 Anatolie Culicov a depus supliment la cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de insolabilitate din 24 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii introductive.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul înaintat urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. a) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 356 CPC cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul conchide că, hotărârea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 30 alin. (4) lit. d) Legea insolabilității, după judecarea cererii introductive, instanța de insolabilitate adoptă una din următoarea hotărâri: se respinge cererea introductivă și se refuză intentarea unui proces de insolabilitate față de debitor.

Conform art. 10 alin. (1), (2) și alin. (3) al aceleiași legi, intentarea unui proces de insolabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele

creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În acest sens, Colegiul, civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin încheierea Judecătoriei Orhei din 28 aprilie 2015 s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între Anatolie Culicov, Vladislav Șevcenco și SRL “Parșe – Tutun”. Potrivit clauzelor tranzacției de împăcare, Vladislav Șevcenco și SRL “Parșe – Tutun” au recunoscut acțiunea în valoare de 6.402.668,50 lei și au fost de acord să achite suma indicată integral în valută străină, care la momentul încheierii tranzacției constituia suma de 330.000 dolari SUA. Totodată a fost stabilit un grafic de achitare a sumelor pretinse de Anatolie Culicov pînă la 30 mai 2016. Din motiv că debitorul nu a achitat pînă la 30 mai 2015 prima tranșă în sumă de 55.000 dolari SUA indicată în tranzacția de împăcare, s-a adresat Judecătoriei Orhei de a fi eliberat titlu executoriu pe toată suma indicată, pe care ulterior l-a înaintat spre executare silită.

Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc din 16 iunie 2015 s-a dispus primirea spre executare a titlului executoriu nr. 2-416/2015 emis de Judecătoria Orhei și intentarea procedurii de executare. Ulterior, ca urmare a măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, în scopul executării titlului executoriu nr. 2-416/2015, datoria a fost achitată de debitor parțial în sumă de 110.000 dolari SUA, restanța neachitată constituind suma de 220.000 dolari SUA.

Cu trimitere la cele menționate este de reținut că pentru intentarea procesului de insolvență, legiuitorul a prevăzut un temei general, care constă din incapacitatea de plată a debitorului, or, la materialele cauzei, nu au fost anexate probe pertinente și veridice, care ar demonstra cu certitudine faptul dacă există pericolul intrării debitorului SRL “Parșe – Tutun” în incapacitate de plată și imposibilitatea executării la scadență a obligațiilor pecuniare față de creditori.

Mai mult ca atît, materialele cauzei atestă faptul că la data de 29 mai 1998, debitorul SRL “Parșe – Tutun” a fost înregistrat în Registrul de Stat al persoanelor juridice, activitatea de baza a întreprinderii o constituie, importul articolelor de tutun, importul și/sau prelucrarea industrială a tutunului; fabricarea articolelor din tutun și/sau comercializarea angro a articolelor din tutun și a tutunului fermentat; cultura tutunului, inclusiv prelucrarea primară – culesul și uscarea frunzelor; servicii pentru agricultură și servicii în creșterea animalelor (cu excepția celor sanitar – veterinare); comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și produse din tutun; intermediari pentru vânzarea unui asortiment larg de mărfuri; servicii de expediere și transport. Iar capitalul social al societății constituie suma de 8.604.841 lei.

Astfel, prin prisma celor menționate, avînd în vedere continuarea activității debitorului, instanța consideră că în cazul din speță nu sînt întrunite condițiile intentării procedurii de insolvență, or, venitul urmărit și activele depistate de către administratorul provizoriu ar acoperi datoria față de Anatolie Culicov.

În conformitate cu art. 18, alin. (1) al Legii insolvenței, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

Pornind de la prevederile normelor de drept evocate, Colegiul constată că instanța de insolvență corect a concluzionat cu privire la faptul că în speță nu sînt îndeplinite condițiile respective, or, în pofida faptului că creanța creditorului Anatolie Culicov este confirmată printr-un titlu executoriu aflat încă în executare, motivul real în intentarea procesului de insolvență și temeiurile specificate în lege ce ar susține această procedură nu sînt confirmate.

Prin urmare, instanța de recurs reține că la determinarea condițiilor ce susțin intentarea procesului de insolvență se ia act de posibilitatea continuării activității întreprinderii și acoperirea datoriilor de către aceasta, or, în situația din speță nu este arătată o solicitare a creditorului Anatolie Culicov în acest sens.

Mai mult de cît atît, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ia act și de hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016, care au respins cererea lui Anatolie Culicov cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de SRL “Parșe – Tutun”, or, în acest sens, instanțele au determinat lipsa temeiurilor ce ar duce la intentarea procedurii de insolvență față de debitor (f.d. 64 – 71 vol. I).

Prin urmare, instanța de recurs menționează că din data 18 februarie 2016 data emiterii hotărîrii de respingere a cererii introductive depuse de către Anatolie Culicov și pînă la 25 august 2016 data adresării lui Anatolie Culicov cu cerere introductivă, activitatea economică a debitorului SRL “Parșe – Tutun” nu s-a înrăutățit, astfel încît să apară noi temeiuri pentru intentarea procedurii de insolvență, or, la determinarea condițiilor de intentare a procedurii de insolvență urmează să se țină cont de posibilitatea continuării activității întreprinderii, posibilitatea acoperirii datoriilor, însă în situația descrisă supra nu se confirmă această solicitare de către creditorul Anatolie Culicov.

În acest sens, Colegiul apreciază că administratorul provizoriu nu a prezentat informații depline privind existența sau neexistența masei debitoare asupra bunurilor sau a altor mijloace ce ar permite stingerea creanțelor creditorilor, din moment ce debitorul SRL “Parșe – Tutun” a întocmit și a prezentat instanței materiale confirmative ce certifică posibilitatea achitării datoriilor scadente.

Urmare a celor indicate, Colegiul concluzionează că instanța de insolvență a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și corect a aplicat cadru legal.

În această ordine de idei și avînd în vedere că hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016 este întemeiată, iar recursul declarat de Anatolie Culicov este nefondat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l respinge, cu menținerea hotărârii contestate.

În temeiul celor expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Anatolie Culicov.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă înaintată de către Anatolie Culicov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Parșe – Tutun” privind intentarea procesului de insolvență.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

judcători

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Maria Ghervas